

[Indenrigsministeren]

indenrigsminister godt ved, at dette område er et stort, kompliceret og vanskeligt område. Der skal en del nytænkning til, der er nogle brikker, der skal falde på plads, og derfor ved hr. Henning Rasmussen bedre end nogen anden, at dette må tage sin tid. Man skulle glæde sig over, at vi nu er nået et godt skridt på vejen.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Vi kan jo have megen fornøjelse af små bemærkninger af denne art, men jeg vil bede ministeren være meget opmærksom på, at jeg ikke har sagt noget som helst bare for at harselere. Jeg kom med mine kritiske bemærkninger i et pænt og urbant sprog – og begrundet. Jeg begrundede også min tvivl om, hvorvidt arbejdet går hurtigt nok og vil gå hurtigt nok i fremtiden, med ministerens egne oplysninger. Det kan gå hurtigere, end det tegner til at komme til at gå, og det bør gå hurtigere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af civilbefolkningen i en eventuel katastrofe- eller krigssituation.

Af Maisted (FD).
(Fremsat 28/11 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Efter dette forslag, der er fremsat af hr. Maisted, skal der oprettes en beredskabstjeneste, som skal sikre civilbefolkningen mulighed for overlevelse under fredstidskatastrofer og katastrofer under krig, og ansvaret for denne beredskabstjeneste foreslås samlet under indenrigsministeriet og civilforsvarsstyrelsen. Det er vel i virkeligheden meget analogt med det, vi lige har talt om, det er i hvert tilfælde et tilgrænsende område, eller hvad man kan kalde det.

Forslaget bygger på en snæver sammenkobling mellem beredskabsforanstaltninger, foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden og nogle foranstaltninger til fremme af produktion og beskæftigelse i det private erhvervsliv.

Alle under 25 år, der ikke umiddelbart aftjener værnepligt, skal ifølge forslaget have mulighed for ansættelse og adgang til kompetencegivende uddannelser i beredskabstjenesten, ligesom der gennem den foreslåede ordning tænkes udviklet et marked for produktion og afsætning af udstyr og anlæg til beskyttelse af civilbefolkningen mod katastrofer eller krig.

Det er naturligvis meget relevant at overveje mulighederne for at sikre et godt beredskab til beskyttelse af befolkningen mod alvorlige ulykker og uheld og mod følgerne af krigshandlinger. Det er det, vi lige har talt om. Det er naturligvis også meget relevant at overveje mulighederne for at gøre en ekstra indsats for at bekæmpe ledigheden blandt unge. Det er også vigtigt at fremme produktion og beskæftigelse i det private erhvervsliv. Ud fra de synsvinkler må man naturligvis påskønne forslaget. Men jeg mener altså desværre ikke, at forslaget er et egnet bidrag til løsningen af disse problemer.

Med hensyn til beredskabets effektivitet ved beskyttelsen af befolkningen må forslaget betegnes nærmest som overflødig. Det må hr. Maisted undskylde. Jeg vil godt uddybe dette nærmere.

Der findes jo allerede, som vi nu har talt om, en række myndigheder på centralt, regionalt og lokalt plan, der beskæftiger sig med befolkningens beskyttelse mod katastrofer eller under krig. Det gælder først og fremmest civilforsvaret. Det gælder brand- og

[Indenrigsministeren]

redningsvæsenet. Det gælder politiet og miljømyndighederne.

Efter civilforsvarslovgivningen skal civilforsvaret ved forebyggende og afhjælpende foranstaltninger tilvejebringe en civil beskyttelse af liv og ejendom mod følgerne af krigshandlinger. I fremtid skal civilforsvaret yde bistand i katastrofetilfælde. Denne støtte ydes til det lokale brand- og redningsvæsen og til miljøstyrelsens beredskab mod havforurening, uheld i forbindelse med radioaktive stoffer og andet, man kunne tænke sig.

Civilforsvarets hjælpeforanstaltninger skal efter civilforsvarsloven omfatte en hjælpetjeneste, som kan modtage, indkvartere og forpleje, evakuere, og i bymæssige kommuner desuden en brand- og redningstjeneste. Hvis det lokale beredskab ikke slår til, kan der ydes en mere omfattende og en mere massiv hjælpetjeneste af det statslige civilforsvarskorps.

Under civilforsvaret er der endvidere etableret en statslig ambulancetjeneste, som har til opgave under krigsforhold at transportere syge og sårede til behandling under det amtskommunale sygehusberedskab. Ordningen er, som vi ved, opbygget uafhængigt af den fredstidsmæssige ambulancebetjening, som i henhold til sygehusloven hører under amtsrådene.

Efter civilforsvarslovgivningen stilles der tillige krav om indretning af sikringsrum i større nybyggerier. I de kommende år vil der som led i det civilforsvarsforlig, vi lige talte om, blive gjort en forstærket indsats for at fremskaffe yderligere offentlige beskyttelsesrum, primært i eksisterende bygninger og i nybyggerier.

I det foreliggende forslag er det forudsat, at de opførte beskyttelsesrum skal udføres, så de også kan anvendes til almenyttige formål. Denne betingelse kan opfyldes inden for de gældende regler for udførelse af sikringsrum og beskyttelsesrum, forudsat at rummene kan ryddes med kort varsel. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at sådan er det i dag.

Civilforsvaret har på en række områder opbygget et beredskab, der må betegnes som velfungerende. På andre områder er det åbenbart, at der er behov for forbedringer. Derfor har et bredt flertal, som jeg sagde før, i sommer indgået aftalen om civilforsvarets ordning frem til udgangen af 1987. Jeg skal i

parentes bemærket sige, at man skal mærke sig, at der er sket ganske meget i år.

Forligsaftalen indebærer, at der i de kommende år sker en væsentlig styrkelse af indsatsen inden for civilforsvaret, idet de højt prioriterede områder, bl.a. varslings- og kommunikationsområdet, årligt vil få tilført yderligere bevillinger. Det er noget, der har været vigtigt for mange af os, og det er altså undervejs.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at ved udmøntningen af forligsaftalen er det tanken at udvikle en know-how til gavn for det danske erhvervsliv, bl.a. til udvikling af gassensorer og en sirene.

Samfundets øvrige beredskabsforanstaltninger til beskyttelse af os alle sammen og samfundet mod krig er organiseret inden for det civile beredskab, vi lige har talt om. Det sker bl.a. inden for områderne forsyning, kommunikation, energi, miljø og sundhed. Det civile beredskab bygger på det princip, vi talte om før, at beredskabsopgaver forestås af de organer, som skal varetage opgaverne i fremtid.

Efter den gældende lov ligger ansvaret for det civile beredskab hos den enkelte minister. Det lovforslag, vi lige har behandlet, vil medføre, at kommuner og amtskommuner får et selvstændigt ansvar for at planlægge deres civile beredskab.

I fremtid er indsatsen mod brande, ulykker på landjorden og uheld med farlige stoffer opbygget omkring brandvæsen og politi, idet det lokale brandvæsen, Falck eller kommunens eget brandvæsen under ledelse af den kommunale brandinspektør forestår den tekniske indsats på skadestedet, mens politiet i øvrigt er koordinator af den samlede indsats.

Politiets koordinerende funktion bliver især aktuel ved større fredstidsskader og udøves i henhold til retsplejelovens § 108, hvoraf det fremgår, at det er politiets opgave at opretholde sikkerhed, fred og orden, og for at opretholde dette foretager politimesteren under hensyn til de forhold, der måtte foreligge i de enkelte politikredse, en planlægning vedrørende katastrofer m.v.

Under miljøministeriet varetages beredskabsopgaver i forbindelse med olie- og kemikalieforurening af havet og uheld forårsaget af sundhedsfarlige stoffer. Desuden varetages beredskabsplanlægning i forbindelse

[Indenrigsministeren]

med atomkraftværker, Barsebäckværket f.eks., og beredskabsopgaver vedrørende ulykker i forbindelse med radioaktive stoffer i øvrigt.

Selv om civilforsvaret primært er en beredskabsorganisation opbygget med henblik på krigsforhold, indgår civilforsvaret, som vi ved, i dag i et vist omfang som en del af samfundets beredskabssystem i fredstid. Bl.a. er dimensioneringen af det kommunale brandvæsen fastsat under hensyntagen til mulighederne for at trække på civilforsvarskorpsets udrykningsberedskab.

Det nuværende system, som gennem årene er opbygget til beskyttelse af os alle sammen mod krigsmæssige katastrofer og under krigsforhold, udgør – det er derfor, jeg har gjort lidt ud af det – et broget billede. Lad mig imidlertid slå fast, at systemet bidrager til, at de opgaver, som skal løses under eventuelle katastrofer eller krigssituationer, kan klares på en effektiv måde. Der findes altså ikke holdepunkter for at antage, at liv og ejendom er i fare på grund af beredskabets organisation.

Derimod kan jeg godt sætte mig ind i baggrunden for hr. Maisteds forslag, hvis det tager sigte på at gøre opmærksom på den meget opsplittede organisation inden for det fredsmæssige og det krigsmæssige beredskab. Som det er fremgået af det, jeg har sagt, er beredskabsområdet delt op på kommuner, amtskommuner, et privat erhvervsdrivende aktieselskab og forskellige statslige organer. Det kræver ikke ret megen fantasi at forestille sig, at en højere grad af samling på beredskabsområdet kunne give forbedrede muligheder for at anlægge en sammenhængende politik for prioritering af ressourcerne inden for området og sikre en bedre koordination af de forskellige beredskabsforanstaltninger. Det er imidlertid svært at se, hvordan der umiddelbart kan gøres noget ved dette problem, men hvis der alligevel blev gjort noget ved det, ville det ikke gøre beredskabet i dagligdagen mere effektivt, måske blot mere hensigtsmæssigt, og der ville ikke komme flere unge i arbejde af den grund.

Det andet hovedelement i hr. Maisteds beslutningsforslag er et prisværdigt initiativ for at gøre noget for de unge arbejdsløse. Det er i sit sigte meget sympatisk. Der har, som alle vil vide, igennem lang tid været arbejdet med at skaffe uddannelse og beskæfti-

gelse til de unge. Et væsentligt led heri har været at give forøget adgang til en kompetencegivende uddannelse eller en erhvervs-mæssig træning i øvrigt, som kan give dem mulighed for varig beskæftigelse.

Jeg mener, at den politik, der i øjeblikket føres for at skaffe de unge uddannelse og arbejde, er den rigtige, og at den i sammenhæng med den økonomiske politik, vi i øvrigt fører, vil give de ønskede resultater, hvad man også vil se af arbejdsløshedstallet for unge. Jeg har i hvert tilfælde svært ved at se et seriøst alternativ til denne politik, og jeg mener desværre ikke, at hr. Maisteds forslag er et sådant alternativ.

I forslaget siges det, at 75.000–80.000 unge under 25 år vil få mulighed for ansættelse i beredskabstjenesten og for at modtage en såkaldt kompetencegivende undervisning under ansættelsen med en løn fastsat af arbejdsmarkedets parter. I sin yderste konsekvens vil forslaget endog medføre, at næsten alle unge mænd og kvinder under 25 år kan få og skal tilbydes ansættelse og en kompetencegivende – hvad det så er – uddannelse med fuld løn i beredskabstjenesten. En sådan ordning, der i praksis vil omdanne civilforsvaret til en slags beskæftigelsesprojekt, er efter min mening helt urealistisk og vil føre til en urimelig kunstig oppustning af ressourceforbruget til civilforsvars- og beredskabsformål i øvrigt. Det er også meget vanskeligt at se, hvordan forslagets skitse til en uddannelsesordning med kompetencegivende uddannelsesmoduler à 4 måneders varighed under ansættelsen i beredskabstjenesten kan indpasses i de eksisterende uddannelsessystemer.

Jeg må altså sige, at jeg ikke kan tilslutte mig hr. Maisteds forslag. Jeg har gjort en lille smule ud af at fortælle, hvordan den ordning, vi har i dag, fungerer. Jeg må sige, at jeg synes ikke, at hr. Maisteds forslag er et særlig spiseligt alternativ til det, vi har i dag.

Henning Rasmussen (S):

Det er næsten umuligt at få et klart indtryk af rækkevidden af beslutningsforslaget. Det gælder antallet af mennesker, det vil berøre, omfanget af de opgaver, der skal løses, sammenhængen med det bestående arbejde i civilforsvaret og civilt beredskab og meget andet. Det er derfor meget uklart, hvad fol-

[Henning Rasmussen]

kettinget siger ja til, hvis beslutningsforslaget vedtages.

Det centrale synes at være, at alle unge i alderen fra 17 til og med 24 år, bortset fra de unge mænd, der umiddelbart aftjener værnepligt, skal have tilbudt offentlig ansættelse, finansieret af besparelser på arbejdsløshedsdagpengene.

En væsentlig opgave for de mange titusinder af unge skulle være at producere anlæg og andet til beskyttelse af civilbefolkningen i tilfælde af krig. Forslagsstilleren forestiller sig, at det kan blive en økonomisk set selv bærende forretning med meget store eksportmuligheder. Det er vist meget tvivlsomt, om vi kan komme dertil, specielt med den foreslåede fremgangsmåde. Jeg mener også, at hr. Maisted selv ved en række lejligheder har taget afstand fra socialdemokratiske forslag af mere beskedent omfang end dette – forslag, der dækkede et betydelig bredere felt af beskæftigelsesmuligheder – under henvisning til, at den slags jobkabelsesprojekter var man imod.

Som sagt fremgår det af forslaget, at økonomien skal baseres på, at man skaber sig eksportindtægter. Hvis der ikke kommer en sådan voldsom stor eksportindtægt, der kan finansiere det hele, så er slutresultatet, at stat og kommuner skal finansiere denne meget voldsomme udvidelse af vor indsats på dette område. Det nævnes i forslaget, at der måske er tale om 75.000–80.000 unge. Der er ikke på nogen måde tale om, at der her i landet er andre købere af det, der produceres, end det offentlige.

Vi er af den opfattelse, at hvis der i den nuværende økonomiske situation skal anvendes flere penge til at sikre civilbefolkningen i Danmark i tilfælde af krig, så bør det ske ved at forbedre den aftale, der er indgået mellem 6 partier om en udbygning af civilforsvaret. Vi arbejdede for at få en noget større ramme, men accepterede et forlig. Den aftale er realistisk. Den giver klare forbedringer. Den giver også muligheder for danske produktioner, og den kan måske i begrænset omfang give en vis eksport.

Skulle hr. Maisted i al almindelighed have sympati for gode, fornuftige jobkabelsesprojekter, der især henvender sig til de unge, kan jeg pege på, at der i tidens løb har været i massevis af muligheder for at stemme her-

for, hver gang socialdemokratiske forslag har været fremme i folkettingen.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Jeg skal fatte mig i yderste korthed.

Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg har da læst hr. Maistedes forslag med uhyre stor interesse, når det gælder støtte til det private arbejdsmarked, på grund af den tillid, hr. Maisted viser Danmarks teknologiske formåen og kunnen. Han siger, at man skulle være i stand til gennem den know-how, man har, at sælge efterspurgte eksportvarer til de dele af udlandet, der også har beredskabsproblemer.

Jeg synes, at hr. Maisted skal gå videre med de ideer og gå ud på det private arbejdsmarked og sætte noget i gang. Jeg synes, det lyder forjættende, at de private virksomheder, der opbygger et marked for deres produktion i relation til forslaget, vil få brug for den halve generation, man indtil nu har frygtet var tabt for arbejdsmarkedet. Det er lige netop sådan noget, vi har brug for inden for det private erhvervsliv.

Jeg er ganske enig med ministeren. Hvis det skulle være et alternativ til det beredskab, vi igennem flere år har opbygget inden for det civile beredskab og inden for civilforsvaret, så hopper jeg af, så kan det konservative folkeparti ikke være med. Vi må derfor afvise forslaget.

Sønderby (V):

Intentionerne i hr. Maistedes forslag, at vi skal sikre civilbefolkningen de største overlevelsesmuligheder i en katastrofesituation, kan vi egentlig være meget enige i, det vil vi give fuld støtte. Indenrigsministeren har redegjort for hele vort civilforsvar og civile beredskab, også i fredstid, hvor det er miljøkatastrofer, brandkatastrofer o.lign., der tages højde for. Det mål har venstre også, og vi er meget tilfredse med det brede forlig, vi her i huset har indgået, en aftale om civilt beredskab, civilforsvar frem til 1987. Det er første gang – det skulle nok have været sagt under det foregående forslag – vi har vedtaget en så langsigtet politik på dette område. Nogle af de punkter, hr. Maisted nævner i sit forslag til folketingsbeslutning, er med i dette forlig.

Hr. Maisted vil indføre en slags samfundstjeneste for alle, der ikke aftjener deres vær-

[Sønderby]

nepligt, idet alle under 25 år nu skal tilbydes ansættelse i beredskabstjenesten. Det lyder meget tiltalende, at alle nu skal have en slags mulighed for at være med til at sikre samfundet. Det lyder også meget besnærende, når hr. Maisted i bemærkningerne til beslutningsforslaget siger, at på den måde kan vi sikre 75.000–80.000 unge beskæftigelse og endda give dem kompetencegivende uddannelse. Nu kan jeg se, at undervisningsministeren er kommet til stede. Jeg kan ikke rigtig se, som indenrigsministeren også var inde på det, hvad den kompetencegivende uddannelse skal være, og hvordan den skal laves.

Det bliver nok mere problematisk, når vi kommer til, hvor hr. Maisted vil finde pengene. Han vil jo have, at disse unge skal have 4 måneders uddannelse, og de skal have samme løn og vilkår som andre på arbejdsmarkedet. Det skal findes ved kompenserende besparelser, det er jo regeringens overordnede politik, og det kan vi være enige med hr. Maisted i. Det bliver nok lidt sværere, når hr. Maisted siger, at pengene kan findes ved en reduktion af arbejdsløshedsdagpengene, det tror vi ikke rigtig på kan lade sig gøre.

Intentionerne i forslaget er også, at erhvervslivet ved større aktivitet og investering i civilforsvaret skal få mulighed for at sælge know-how, sælge sikringsrum, beskyttelsesrum og de ting, som har været nævnt. Det er netop det, der sker ved det forlig, der er lavet om civilforsvaret, og som indenrigsministeren var inde på. Vi har lige vedtaget første skridt på vejen til en bedre sikring af civilbefolkningen, startende ude i de lokale områder, ude i kommunerne. Derfor har venstre svært ved at se, at dette forslag kan gennemføres. Nogle af de tanker, hr. Maisted har fremført, f.eks. om moduler på 4 måneder og samfundstjeneste uden løn, havde det måske været mere realistisk at drøfte med nogle af de ungdomsorganisationer, der har været inde på det.

Vi må sige fra venstres side, at den frivillige islæt i vores civile beredskab, civilforsvaret i Danmark, er en vigtig faktor. Den skønner vi meget på, og den tror vi også i fremtiden kan være med til at sikre civilbefolkningen.

Med disse bemærkninger vil vi afvise forslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Da SFs ordfører, fru Hanne Thanning Jacobsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

På en nærmest fordækt måde lægger beslutningsforslaget op til, at unge kan blive beskæftiget med en række i sig selv nyttige håndteringer såsom bygningskonstruktion, autolære, sygepleje, tele- og radiokommunikation og meget andet. Der er imidlertid ikke tale om reelle muligheder for en uddannelse inden for disse områder. Al undervisning skal efter forslaget tilrettelægges i moduler, som skal være kompetencegivende, men det fremgår ikke hvordan. Uddannelsen skal kunne indgå i de undervisningsmønstre, der kan forventes tilbudt mænd og kvinder i civile relationer, som det hedder i forslaget. Men igen: intet om, hvordan det skal foregå. Sagen er, at der ikke er sikkerhed for, at der er sådanne uddannelser at gå ind i. Denne side af forslaget er helt luftig. De unge skal lokkes ind i et foretagende i kraft af nogle forventninger, der intet konkret er i.

I SF ser vi gerne det nuværende civilforsvar og civile beredskab afløst af et foretagende, der udelukkende er ment som et katastrofeværn. Det skal være helt frigjort fra militæret og dermed NATO og i sig selv være beregnet til at imødegå katastrofer og ulykker af enhver slags, men det bør være en decentral civil beskyttelse, der uddanner og inddrager befolkningen, så den sammen med et fuldt uddannet og fast ansat personale overalt vil kunne beskytte civilbefolkningen, hvor og hvornår der opstår behov herfor.

Vi finder ikke, at det foreliggende forslag vil kunne imødekomme disse krav. Tværtimod synes vi, at forslaget lægger op til en form for tidligere militarisering af de unge. SF er med disse begrundelser imod beslutningsforslaget.

Jeg vil godt for egen regning sige, at når man kender hr. Maisted, og når man har læst forslaget, så er det forbavsende, at der ikke er noget om bekæmpelse inden for miljøområdet – men det er måske ikke så forbavsende. Når man læser forslaget, kommer man til at tænke på, at det må være hr. Maisteds måde at afskaffe ungdomsarbejdsløsheden på. En rask lille krig ville nok kunne bevirke, at der ikke var nogen arbejdsløse tilbage. Det er tilsyneladende det, der ligger i forslaget.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

[Dagmar Mørk Jensen]

Da mit partis ordfører, hr. Ole Vig Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at forslaget til folketingsbeslutning efter det radikale venstres opfattelse vedrører et arbejdsområde, hvor der netop er sat et arbejde i gang efter aftale mellem de 6 partier, som det er fremgået af indenrigsministerens redegørelse her i dag. Det radikale venstre finder ingen anledning til at gribe ind i dette arbejde og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Poulsgaard (FP):

Fremskridtpartiet har flere gange fremsat et forslag, vi kalder § 75-forslaget, om at arbejde til alle er en menneskeret, men det, hr. Maisted kommer med her, har intet med § 75 at gøre. Det er et udtryk for, at hr. Maisteds partiformand er en gammel major, og nu er der kæft, trit og retning, og nu skal vi til at stå ret, alle mand. Vi kan ikke støtte forslaget.

Maisted (FD):

Jeg ville selvfølgelig sætte pris på, at hr. Poulsgaard havde læst forslaget, før han udtalte sig om, hvad der stod i det, men det er vel nok for meget forlangt.

Jeg vil gerne sige tak til indenrigsministeren, fordi hun sagde, at der er en række muligheder i dag, som svarer præcist til det, vi har fremsat som beslutningsforslag.

Hvad er så årsagen til, at vi overhovedet kommer med et sådant forslag, hvor hr. Henning Rasmussen med god ret kan sige: ja men hr. Maisted har jo tidligere været imod jobskabelsesordninger? Det kræver selvfølgelig en forklaring, at vi mener, at i denne sammenhæng er der behov for at ofre offentlige midler.

Vi går ud fra den militære situation, som den ser ud i dag, hvor man i det danske samfund ofrer, er det 11 mia kr. eller 12 mia kr. på at forsvare landet. Hvis man tager det som en kendsgerning og man ser den teknologiske udvikling inden for industrien, hvor vi har set rundt omkring i verden, hvad en katastrofe betyder, når eksempelvis et avanceret kemisk anlæg går grassat, konstaterer man, at det er helt andre problemer, vi står over for i dag, end vi nogen sinde tidligere har stået over for, og så føler vi, at dette er

en offentlig opgave, som alle skal være med til at løse.

Jeg har lagt mærke til, at folk, der har forstand på disse dele, bl.a. sektionschef i CF og sognepræst Poul B. Nielsen, har opgjort, at civilforsvarets fremtid, dets effektivitet, bl.a. afhænger af, at man kanalisere ca. 20 mia kr. over til civilforsvaret, men man skal selvfølgelig også give det mening og indhold, og det gør man efter min opfattelse ved at prøve at udfylde rammerne, ved at gennemføre det forslag til folketingsbeslutning, der her er lagt frem.

Det er klart, at som ene medlem af folkettingen besidder jeg ikke muligheder for at komme med detaljerede tekniske beregninger over, hvordan dette effektivt kan sættes i værk, men jeg mener, at alle områder er beskrevet i dette beslutningsforslag. Vi har for et område, som skal styrkes, netop vist, at det, f.eks. VS og SF og socialdemokratiet så gerne ønsker i anden sammenhæng, vindkraft, solceller og hvad ved jeg, kunne man her få en fornuftig anvendelse for og således være med til at løse en fælles samfundsopgave.

Jeg forstår godt, at hr. Tommy Dinesen er utilfreds med beslutningsforslaget, for det tager fuldstændig vinden ud af sejlene på den argumentation, man fører, at dette kun har noget med totalforsvar at gøre. Det har ikke noget at gøre med de fredsdemonstrationer, SF hellere vil lave end at løse de praktiske problemer, der er i denne verden. Hvis man forestillede sig, at det danske samfund var villig til at ofre midlerne til at løse disse opgaver, så kunne man eksempelvis lige så godt forestille sig offentlige bygninger befinde sig under jorden som over jorden, bl.a. for at løse civilberedskabsproblemer.

Dette mener jeg er en logisk følge af, at man er forsvarsvenlig. Man ønsker at anvende disse 10-12 mia kr. på et forsvar. Vi er meget miljøbevidste i samfundet. Vi ofrer og har ofret indtil nu mellem 10 mia kr. og 15 mia kr. Hvorfor i alverden ikke prøve på at kanalisere dem til en fornuftig løsning af problemet med beskyttelse af den danske befolkning og samtidig sørge for, at unge mennesker pludselig får tilbudt noget, der er relevant, noget, der kan få dem til at stå op om morgenen, noget, der kan give dem lyst til at beskæftige sig med ting, fordi det samtidig har et fornuftigt formål?

[Maisted]

Lad os se på rammerne under udvalgsarbejdet. Det er meget enkelt. Vi har jo fået hele remsen fra indenrigsministeriet om, hvad man vil gøre her i samfundet. Lad os lave nogle beregninger af, om der er midler bag ved det, indenrigsministeren har nævnt her til løsning af problemet med beskyttelsen af den danske befolkning, og lad os se, om regeringens tiltag til at beskæftige unge mennesker kan stå mål med de ideer, der ligger i dette forslag om at sætte unge mennesker i gang i det danske samfund.

Jeg ved godt, at et enkelt folketingsmedlem selvfølgelig ikke har muligheder eller magt til at få et folketingsflertal til at gennemføre et forslag, men det var mit håb, at det ville have sat noget i gang, og at man ville begynde at tænke lidt over tingene og afprøve, om dette var en mulig løsning af landets problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
trægtet jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Uddannelsesydelse og iværksætterydelse til ledige over 25 år).

(Fremsat 13/12 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlænget dagpengeret).

(Fremsat 13/12 84).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

De to forslag, der her behandles, nemlig forslagene om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige og lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., er det, regeringen forstår ved en finanspolitisk stramning for 1985. Denne finanspolitiske stramning er blevet udklædt, som om regeringen ønsker at lave aktiv arbejdsmarkedspolitik under overskrifterne »Uddannelsesydelse og iværksætterydelse til ledige over 25 år«, og »Forlænget dagpengeret«.

Men hvad er det, der gemmer sig bag overskrifterne? Ja, det er, hvad man kan betegne som en overordentlig ondskabsfuld, nederdrægtig og ussel lovgivning over for de svageste på det danske arbejdsmarked. Når jeg siger de svageste, så er det, fordi denne finanspolitiske stramning, når man ser generelt på det, ikke rammer de arbejdsløse. Den rammer heller ikke de langtidsledige. Den rammer de allerallersvageste grupper af de langtidsledige, herunder de svage grupper, som har stor arbejdsløshed, nemlig kvinderne. Nu skal de køres ud på et sidespor i det, regeringen vel fortsat vil kalde for arbejdsmarkedspolitik.

Hvis vi ser på hele regeringens argumentation for denne lovgivning både i den skriftlige fremsættelse og i den såkaldte hvidbog, som finansministeren har udgivet, så må vi konstatere, at regeringen har et overordentlig lemfædigt forhold til, hvad der er realiteterne og sandheden på arbejdsmarkedet.

Arbejdsministeren skriver i den skriftlige fremsættelse, at arbejdstilbudsordningen ikke har kunnet leve op til sine formål om at genoptræne og vedligeholde de lediges arbejdsevne og udvide den samlede beskæftigelse i samfundet. Hele argumentationen på dette område er urigtig. Arbejdstilbudsordningen har til fulde opfyldt de forventninger, man i folketingsrådet kunne have til den, idet undersøgelser viser, at en tredjedel af dem, der har deltaget i arbejdstilbudsordningen, har fået